

कारमञ्जिं पुण्यं ललाटे यस्य भा० । ललामम् । का
 त्या० २० । १ । ३३ । “नीलपौण्ड्रकयुक्तमिति” कर्क० ।
 तस्योत्सर्जनं चोत्तरपूर्वदिशि । “पशुवदुत्सर्जनं निरष्टे
 ऽश्वघते” कात्या० २० । २ । १ । “पशुवदित्युत्तरपूर्वा दिग्
 लक्ष्यते निरष्टे निरमथे दृङ्गतया । अध्वर्युयजमानौ अ-
 श्वघते शतानामश्वघानां मध्ये पशुवदुत्सर्जनं कुरुतः
 कीदृशे निरष्टे अश्वस्य वयोव्यञ्जनानि एकैकं त्रीणि
 त्रीणि वर्षाणि अनुवक्षन्ते तानि निर्गतान्यस्मादिति
 निरष्टम् अतीतचतुर्विंशतिवर्षमित्यर्थः” कर्कः । तेन दृङ्गतया
 स्कन्दनसामर्थ्याह्वित्यं सूचितम् तथा हि तस्याश्वस्य “बड-
 वाभ्यो वारणम्” “प्रस्नेयात्तदकात्” कात्या० २० । २ । १ ।
 २ । ३ । वाक्येन वडवाभ्यो निवारणं, प्रस्नेयात् यथेच्छस्ना-
 नाहर्हादुदकाच्च निवारणम् विहितम् । अतएव “प्रजाते
 वायव्यम्” कात्या० २० । ३ । २० । बडवायां रेतःस्कन्दने
 प्रजातइत्युच्यते तस्मिन् वायव्यपयोनिर्वापोविहितः ।
 तस्य रक्षकाश्च यथाहूपाः कर्त्तव्यास्तथाह शत० ब्रा० ।
 “तस्यैते पुरस्ताद्दक्षितार उपलुप्ता भवन्ति । राजपुत्राः
 कवचिनः शतं राजन्या निषङ्गिणः शतं सूतयामण्याः
 पुत्रा इषुपर्षिणः शतं क्षात्रसंग्दहीतृणां पुत्रा दण्डिनः
 शतमश्वशतं निरष्टं निरमथं यस्मिन्नेनसपिष्टुज्य रक्षन्ति”
 अवधिकालमाह “तस्मात् पारिप्लवं षट्त्रिंशतं दशाहा
 नावष्टे” इति शत० ब्रा० सावनगणनया संवत्सरे गते
 दीक्षा । “अशुपदीज्या चरुभिः सावितम्” इत्यादिना
 “ऋतेचादर्शने च” इत्यन्तेन कात्या० २०, ३, २० । प्रायत्तवि-
 शेषासुक्ता “अन्यस्य रशनादानादि करोत्यश्वयुक्तम्” ऋते
 अश्वस्यादर्शने च” का० २०, ४, १ । अपुनरागमसम्भवे च अ-
 न्यस्याश्वस्य रशनादानादि अश्वयुक्तमश्वसंबन्धि अश्वोपकारकं
 सर्वं कर्म पुनः करोति” कर्कः । अश्वमेधारभ्रकालश्च ।
 “अष्टस्यां नवस्यां चा फाल्गुनीशुक्लस्य” कात्या० २०, १, २,
 फाल्गुनीशुक्लपक्षेऽष्टस्यां नवस्यां वा प्रारम्भः । “याऽसौ
 फाल्गुनी पौर्णमासी भवतीति” प्रकृत्य “तस्यै पुरस्तात्
 षड्द्वे वा सप्ताद्वे वा ऋत्विज उपसमायन्तीति” शत०
 ब्रा० श्रीधोत्वके” कात्या० २०, १, ३, “ज्यैष्ठाषाड-
 योः शुक्लाष्टस्यां नवस्यां वेत्येके” कर्कः । एकविंशतिपूपसन्नि-
 वेशमानादि यथा “एकविंशतिरूपाः सर्वे एकविंशत्य
 रत्नयोराज्जुहालोऽग्निष्ठो भवति पैतृदारवावभितः,
 षड्बैल्वास्तय इत्यान्नय इत्यात्, षट् खादिरास्तय
 एवेत्यान्नय इत्यात्, षट् पालाशास्तय एवेत्यान्नय इत्यात्,

शत० ब्रा० । एतेषां नामनिर्व्वचनं तत्रैव दृश्यम् ।

अश्वमेधस्य यौगिकानि द्वादश नामानि दर्शितानि श-
 त० ब्रा० १३ काण्डे । “एष वै प्रभूर्नाम यज्ञः १ । यत्रैतेन
 यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव प्रभूतं भवति । एष वै विभूर्नाम
 यज्ञः २ । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव विभूतं भवति ।
 एष वै व्यष्टिर्नाम यज्ञः ३ । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्व-
 मेव व्यष्टं भवति । एष वै विष्टतिर्नाम यज्ञः ४ । यत्रै-
 तेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव विष्टतं भवति । एष वै व्याष्ट-
 तिर्नाम यज्ञः ५ । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव व्याष्टं
 भवति । एष वा जर्जस्वज्ञाम यज्ञः ६ । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते
 सर्वमेवोर्जस्वज्ञवति । एष वै पयस्वाज्ञाम यज्ञः ६ । यत्रैते
 न यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव पयस्वज्ञवति । एष वै ब्रह्म
 वर्चसी नाम यज्ञः ८ । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्त आब्राह्मणो
 वर्चसी जायते । एष वाच्यतिव्याधिर्नाम यज्ञः ९ । यत्रैतेन
 यज्ञेन यजन्त आराजन्त्योऽतिव्याधिर्जायते । एष वै
 दीर्घो नाम यज्ञः १० । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्तऽआदीर्घा-
 रण्यं जायते । एष वै क्लृप्तिर्नाम यज्ञः ११ । यत्रैतेन
 यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव क्लृप्तं भवति । एष वै प्रतिष्ठा नाम
 यज्ञः १२ । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव प्रतिष्ठितं
 भवति” । “तरति ब्रह्महत्यां योऽश्वमेधेन यजते” शत० ब्रा०
 “अश्वमेधेन शुभ्यन्ति महापातकिनस्त्रिभे” भा० अश्व० प० ।
 अश्वमेधे पु० अश्वमेधोऽस्त्यस्य अर्थ० अच् । राजर्षिभेदे ।
 “यो सइति प्रवोचत्यश्वमेधाय स्वरये” ऋ० ५, २७, ४ ।
 अश्वमेधाय राजर्षये” भा० ।

अश्वमेधिकं न० अश्वमेधमधिकृत्य कृतः मन्यः ठक् ठन् वा ।
 महाभारान्तर्गते चतुर्दशे पर्वले । “ततोऽश्वमेधिकं पर्व
 सर्वपापप्रणाशनम्” “ततोऽश्वमेधिकं पर्वं प्रोक्तं तच्च तदुर्द-
 शम्” इति च भा० आ० प० ।

अश्वमेधीय पु० अश्वमेधाय हितः “अश्वमेधाच्छ च” पा० ऋ ।
 अश्वमेधयोग्ये पशौ तल्लक्षणम् अश्वमेधशब्दे उक्तम् । चात्
 ठन् । अश्वमेधिकोऽप्युक्तार्थे ।

अश्वया स्त्री अश्वमिच्छति अश्व-क्यच् “न छन्दस्युत्पत्तयेति”
 पा० नेत्त्वदीर्घी भावे अ । ह्येच्छायाम् “अपुराश्वयौत
 रथया” ऋ० ८, ४६, १० । “अश्वया अश्वच्छया” भा० ।
 अश्वयु ति० अश्वोऽस्त्यस्य युच् । १ अश्वयुक्ते “गव्युरश्वयुरी-
 यते” ऋ० ३१, १५ । अश्वमिच्छति क्यच् वेदे नि० नेत्त्व
 दीर्घी उन् । २ अश्वेच्छावति । अश्वयुर्गव्युरथयुः” ऋ०
 १, २१, १४ । “अश्वयुरश्वानिच्छन्” भा० ।